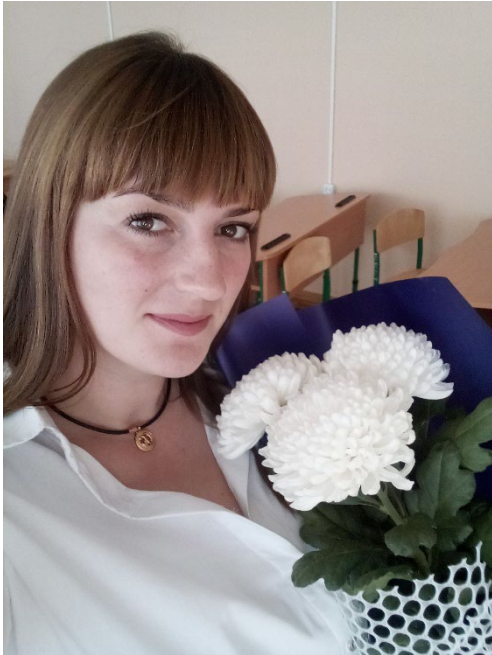

**Історія Ірини Бондаренко – учасниці обласного конкурсу
«Жінка Донеччини 2025 року», номінація «Творчість змін та
можливостей»**

Ірина Бондаренко — заступниця директора Мар'їнського ЗЗСО I-III ступенів №2, членкиня Молодіжної ради при Мар'їнській міській військовій адміністрації Покровського району Донецької області. За фахом вона педагог, а за покликанням — наставниця для молоді, яка прагне змін і вірить у майбутнє України.

Вона зізнається: «З дитинства я мріяла бути вчителем. Для когось це — звичайна професія, а для мене — місія. Я завжди бачила вчителя як наставника, який не просто навчає, а веде за собою, надихає, підтримує й допомагає знайти себе у світі, що змінюється.

Особливо мене приваблювала робота з молоддю — їх щирість, потенціал і жага до змін. Я мріяла бути поруч у той момент, коли вони шукають свій шлях.»

Від мрії до справи життя

У 2013 році Ірина закінчила Мелітопольський державний педагогічний університет і повернулася до рідної Мар'їнки. Її шлях розпочався з уроків біології, але вже наступного року життя поділилося на «до» і «після» — війна увірвалася в буденність.

Попри небезпеку й розгубленість, вона не відступила. Разом з колегами створювала для дітей простір, де вони могли не лише навчатися, а й відчувати підтримку та віру в майбутнє.

Випробування, які гартують

У 2018 році Ірина активно включилася в громадське життя, беручи участь у тренінгах і форумах від Terre des Hommes, UNICEF, Save the Children та ООН. Вона зрозуміла: сучасний педагог — це ще й лідер громади, наставник для молоді.

Повномасштабне вторгнення 2022 року стало новим викликом. Страх і невідомість перепліталися з бажанням діяти. Навіть у темряві, без світла й зв'язку, Ірина разом із колегами тримала освітній фронт: дистанційно навчала дітей із різних куточків України, надихала й підтримувала. Саме тоді вона стала заступницею директора з навчально-виховної роботи.

Людина дії

Її робота — це не лише школа. У 2023 році Ірина взяла участь в обласному форумі «Молодіжна робота – мій стиль життя», де представила

досвід громади в умовах війни. У тому ж році отримала грамоту від начальника Мар'їнської міської військової адміністрації за активну громадянську позицію та внесок у виховання молоді.

У 2024 році вона приєдналася до складу Молодіжної ради при Мар'їнській МВА. Разом із командою організовувала патріотичні заходи до Дня героїв, Дня пам'яті та примирення, а також ініціювала важливий проєкт із мінної безпеки «Молодь за безпеку». За цю діяльність отримала подяку від начальника МВА Юрія Григульця.

2025 рік став для Ірини роком нових можливостей. Вона пройшла інтенсив із SMM, щоб краще комунікувати з молоддю в соцмережах, створювати корисний контент і поширювати важливі ідеї за межі класної кімнати. Того ж року вона стала учасницею конкурсу «Молода людина року – 2025» у номінації «Молодіжний працівник року».

Цінності, які надихають

Ірина щиро вірить у силу доброчесності, взаємодопомоги й єднання. Вона переконана, що маленькі щоденні кроки кожного складаються у велике спільне майбутнє. Її приклад доводить: навіть у найскладніші часи можна підтримувати, надихати й творити зміни.

Учні бачать у ній наставницю, колеги — об'єднувальну силу, а громада — жінку, яка створює нові можливості там, де інші бачать лише перешкоди.

Ірина сама підсумовує свій шлях словами: «Моя історія — це шлях до мрії, що стала справою життя. Я вірю в силу освіти, в силу слова, в силу підтримки. І я вірю в молодь. Саме для них і разом з ними я продовжую працювати щодня, у будь-яких умовах, заради спільного майбутнього.»